

internt materiale og materiale med kundeoplysninger.

Heller ikke selskabslovgivningens tavshedspligtsforskrifter eller de tavshedspligtsregler, der gælder for f.eks. revisorer, vil kunne påberåbes som begrundelse for ikke at opfylde udleverings- og oplysningspligten.

Til § 4

Som nævnt skal undersøgelsen som udgangspunkt foregå på skriftligt grundlag, jf. lovforslagets § 3.

Det må antages, at langt de fleste forhold vil kunne afklares på skriftligt grundlag, herunder ved svar på skriftlige spørgsmål.

Det kan imidlertid ikke på forhånd helt udelukkes, at undersøgelseskommissionen – for at få et spørgsmål tilstrækkeligt belyst – finder det nødvendigt, at der mundtligt afgives forklaring herom, og bestemmelsen giver derfor mulighed for, at der under visse betingelser kan foretages mundtlige afhøringer.

Regeringen lægger imidlertid vægt på, at kommissionen heller ikke i denne forbindelse tillægges domstolsbeføjelser.

Kommissionens adgang til at foranstalte afhøringer foreslås derfor udformet på den måde, at afhøringerne skal foretages for en domstol, og at det bliver en domstol, der i forbindelse med afhøringerne tager stilling til anvendelsen af retsplejelovens regler, herunder bestemmelserne om vidnepligt og vidnetvang.

Til stk. 1

Efter bestemmelsen kan undersøgelseskommissionen under visse betingelser anmode Københavns Byret om at indkalde myndigheder, virksomheder eller personer til at afgive forklaring for retten.

De betingelser, som skal være opfyldt, er følgende:

For det første skal det ikke have været muligt for undersøgelseskommissionen at få belyst et spørgsmål på anden måde. For det andet skal belysningen af det pågældende spørgsmål være nødvendig for, at sagen kan afklares på fyldestgørende måde.

Inden Københavns Byret anmodes om at indkalde til mundtlige afhøringer, må undersøgelseskommissionen således forsøge at få et relevant spørgsmål belyst på skriftligt grundlag, eventuelt ved at anmode om skriftlige redegørelser om nærmere angivne forhold, jf. § 3, stk. 3.

Det er undersøgelseskommissionen, der afgør, om betingelserne er opfyldt. Københavns Byret har således ikke kompetence til at tage stilling hertil, men

skal indkalde den pågældende myndighed, virksomhed eller person, når undersøgelseskommissionen anmoder herom.

Af praktiske grunde er det nødvendigt, at afhøringerne foregår i en bestemt retskreds. Det foreslås, at den pågældende retskreds er Københavns Byret.

Det forudsættes, at de afhørte forinden af kommissionen gøres bekendt med de temaer, som afhøringeren vil angå, jf. herved også forslagets § 6.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, at de myndigheder, virksomheder eller personer, hvis forhold undersøges, kan møde med bisidder, hvis de bliver indkaldt til at afgive forklaring for retten.

Bisidderen kan således overvære det retsmøde, hvori klienten afgiver forklaring, selv om retsmøderne foregår for lukkede døre, jf. lovforslagets § 4, stk. 4.

Bisidderen vil have adgang til at stille supplerende spørgsmål til sin klient. Afhøringerne foretages som nævnt i stk. 3 af undersøgelseskommissionen.

Møder indkaldte personer med bisidder, dækkes udgifterne til bisidderen efter de regler, der gælder for refusion af udgifter til bisiddere ved undersøgelsesretter.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter, at forklaring afgives efter reglerne i retsplejeloven. Retten afgør, om de personer, som indkaldes, er forpligtet til at afgive forklaring, og om forklaring afgives under strafansvar.

De indkaldte har som udgangspunkt vidnepligt, jf. retsplejelovens § 168, og vidnerne afgiver normalt forklaring under strafansvar, jf. straffelovens § 158. Over for modvillige vidner kan retten anvende de almindelige tvangsmidler, jf. retsplejelovens § 178.

Vidnepligten er undergivet de sædvanlige begrænsninger i retsplejeloven, jf. retsplejelovens §§ 169-172. Vidneudelukkelsesgrunden i retsplejelovens § 169 (om tavshedspligt i det offentlige interesse) finder dog ikke anvendelse. Det er derfor ikke nødvendigt, at vedkommende myndighed (minister) giver samtykke til, at en embedsmand afgiver forklaring for retten. Endvidere finder retsplejelovens § 170, stk. 3, ikke anvendelse. Dette indebærer, at retten ikke vil kunne undtage en person fra vidnepligt med den begrundelse, at forklaringen vedrører forhold, med hensyn til hvilke personen i medfør af lovgivningen har tavshedspligt.

Ingen kan forpligtes til at afgive vidneforklaring, hvis den pågældende herved vil kunne udsætte sig